

Választmányi ülés, 2004. április 14.

Budapesten, az OMBKE Mikoviny-tanács-termében tartott ülést dr. Tolnay Lajos elnök vezette.

Napirend

1. Az OMBKE 2003. évi közhasznúsági jelentése, pénzügyi mérlege
Előterjesztő: dr. Gagyi Pálffy András ügyvezető igazgató
2. Az OMBKE 2004. évi pénzügyi terve
Előterjesztő: dr. Gagyi Pálffy András ügyvezető igazgató
3. Az alapszabály-bizottság véleménye a 2004. február 24-i választmányi ülésen elhangzott, az alapszabályt érintő javaslatokról.
Előterjesztő: dr. Tóth István, az alapszabály-bizottság elnöke
4. A jelölőbizottság tisztújítással kapcsolatos tájékoztatója
Előterjesztő: dr. Horn János a jelölőbizottság elnöke
5. Az érembizottság előterjesztése a 93. küldöttgyűlésen kitüntetésre javasolt személyekre.
Előterjesztő: Kovács Lóránd, az érembizottság elnöke
6. Javaslat a 93. küldöttgyűlés napirendjére és tisztségviselőire
Előterjesztő: dr. Tolnay Lajos elnök
7. A szakosztályi és az egyesületi küldöttgyűléssel, valamint a bányász-kohász-erdész találkozóval kapcsolatos tudnivalók, teendők.
8. Egyebek

ad 1.

Boza István könyvvizsgáló: A közhasznúsági jelentést, a számviteli beszámolót, illetve a pénzügyi mérleget a vonatkozó szabályok szerint állították össze, és az a valóságot tükrözi. A vállalkozási tevékenységet az ingatlan-bérbeadási és a hirdetési tevékenység képezi. A vállalkozási tevékenység az egyesület közhasznú tevékenységét nem sérti, annak érdekében történik. A mérlegben 5 016 E Ft értékkel szereplő „befektetett eszközök érték helyesbítése” tétel az egyesület tulaj-

donában lévő képzőművészeti alkotások, illetve nagy értékű bútorok értékét van hivatva bemutatni.

Molnár István, az ellenőrző bizottság elnöke: A bizottság év közben és a mérleg elkészítését követően is vizsgálta az egyesület gazdálkodását, véleményét írásban is rögzítette és a küldöttgyűlés anyagában közzé teszi. A közhasznúsági jelentést és a mérleget az ellenőrző bizottság elfogadásra javasolta, amit a választmány egyhangúlag elfogadott (**V. 5/2004 sz. határozat**)

ad 2.

Dr. Gagyi Pálffy András: A 2004. évi terv abból a követelményből indul ki, hogy a kiadásokat a bevételekhez kell igazítani, azok nem haladhatják meg a bevételeket.

- 1.) Az egyesület tevékenységét nagy-

ban befolyásolja az egyesület háttérválalatainak támogatása. A nagy szponzorok ismételt felkeresése mellett célul kell kitűzni, hogy bővítsük a támogatók számát a kis és közepes vállalkozások körében. A szponzorokkal való tárgyalások során meg kell kísérelni az évről évre azonos összegű, s így reálértékben csökkenő támogatások növelését.

- 2.) Az éves terv azt tartalmazza, hogy a Bányászati és Kohászati Lapok a legkedvezőbb árajánlatot adó nyomdában készülnek.

- 3.) A bányász-kohász-erdész találkozó pénzügyi egyenlege még bizonytalan. A rendezvény pénzügyi elszámolását követően ismételtlen át kell tekinteni az egyesület éves pénzügyi tervét.

- 4.) Az éves tervben – figyelembe véve a realitásokat – nem lehetett elérni, hogy minden egyes szakosztály bevétele

A 2004. április 14-i választmányi ülés határozatai

V. 5/2004 sz. határozat: A választmány a könyvvizsgáló és az ellenőrző bizottság véleményét is meghallgatva jóváhagyja az OMBKE 2003. évi közhasznúsági jelentést, valamint a pénzügyi mérleget és azt a küldöttgyűlésnek elfogadásra javasolja.

V. 6/2004 sz. határozat: A választmány az írásos előterjesztés szerint jóváhagyja az OMBKE 2004. évi pénzügyi tervét.

V. 7/2004 sz. határozat:

a.) A választmány nem tartja indokoltnak, hogy a 93. küldöttgyűlésen az alapszabályt megváltoztassuk. Csak a választmány tagjainak számát kell rögzíteni az alapszabály rendelkezéseinek megfelelően.

b.) Az érvényes alapszabály 8§(5) pontjának értelmezése során abból kell kiindulni, hogy a soron következő tisztújításkor az egyesületi alelnök-szakosztályelnök összevont tisztségek első ízben kerülnek betöltésre.

V. 8/2004 sz. határozat: A választmány jóváhagyja az érembizottságnak a 93. küldöttgyűlés alkalmával kiosztandó egyesületi kitüntetésekre vonatkozó előterjesztését.

V. 9/2004 sz. határozat: A választmány jóváhagyja a 93. küldöttgyűlés napirendjére vonatkozó elnöki javaslatot.

V. 10/2004 sz. határozat: A választmány egyetért a 93. küldöttgyűlés tisztségviselőire vonatkozó személyi javaslatokkal.

és kiadása is egyensúlyban legyen. Ez részint a különböző szakosztályok mögötti vállalati háttér különbözőségéből fakad, másrészt abból is, hogy az egyesület egészét támogató nagy szponzoroktól érkező bevételeket az adott támogató szakmai területéhez tartozó szakosztály bevételeinél tüntetjük fel.

Katkó Károly: Az öntészeti szakosztály megérti, hogy az egyes szakosztályok támogatottsága időről-időre változik, és az egyes szakosztályoknak ki kell segíteniük a többieket. Ezt a tényt tudomásul véve felül kellene vizsgálni a kizárólag létszámárányos képviselést az egyesület testületeiben, pl. a választmányban. Az a szakosztály, amely a létszámához viszonyítva nagyobb arányban vesz részt az egyesület finanszírozásában az kapjon többletmandátumot a választmányban.

Dr. Tolnay Lajos: Meg kell vizsgálnunk annak lehetőségét, hogy a nagyobb támogatóknak nagyobb beleszólási joguk legyen az egyesület ügyeibe.

A választmány a pénzügyi tervet egyhangúlag elfogadta. **(V. 6/2004. sz. határozat)**

ad 3.

Dr. Tóth István: A felmerült kérdések egy része az alapszabály módosítását igényli, más része csak a szabályok értelmezését. A bizottság véleménye, hogy az alapszabályt csak alapos előkészítés után szabad változtatni úgy, hogy előtte a javaslatokat a tagságnak is megküldik észrevételezés céljából. Jelenleg nem látják indokoltnak a 93. küldöttgyűlésen az alapszabály módosítását.

Az alapszabály értelmezését illetően az a véleményük, hogy a soron következő tisztújításnál azok a szakosztályelnökök, akik egymás után kétszer betöltötték ezt a tisztséget, újválasztásuk esetén az alapszabály-változtatással létre-

hozott „szakosztályelnök – egyesületi elnök” funkciót látnák el, mely tisztség új vezető tisztségnek értelmezhető, tehát személyük jelölhető és megválasztható.

A választmány a bizottság álláspontját egyhangúlag elfogadta. **(V. 7/2004. sz. határozat)**

ad 4.

Dr. Horn János ismertette az elnökre, a főtitkára, a főtitkár-helyettesre, az ellenőrző bizottság elnökére és tagjaira vonatkozó javaslatot, valamint a szakosztályok által az alelnök-szakosztályelnök tisztségre jelölteket.

ad 5.

Az érembizottság javaslatát tartalmazó előterjesztést a választmány tagjai írásban megkapták.

Az előterjesztéssel kapcsolatban élénk vita alakult ki. Hozzászólók: *Ősz Árpád, dr. Szűcs László, dr. Dúl Jenő, Dr. Tóth István, dr. Takács István, Kovács Loránd.*

A választmány egy ellenszavazattal az érembizottság előterjesztését elfogadta. **(V. 8/2004. sz. határozat)**

ad 6.

Az írásban megkapott napirendet a választmány egyhangúlag jóváhagyta. **(V. 9/2004. sz. határozat)**

Ezt követően az elnök javaslatot tett a 93. küldöttgyűlés tisztségviselőire. A tisztújítás levezető elnöke: *dr. Kovács Ferenc* okl. bányamérnök, akadémikus, tiszteleti tag. A szavazatszámoló bizottság elnöke: *dr. Magyar György* okl. bányamérnök, tagjai: *dr. Csirikusz József* okl. kohómérnök, *Dallos Ferencné* okl. gépészmérnök, *Kárpáty Erika* okl. bányamérnök, *Juhász Péter* bányamérnök-hallgató, *Márkus Róbert* kohómérnök-hallgató. A határozatszövegező bizottság elnöke: *Ősz Ár-*

pád okl. olajmérnök, tagjai: *dr. Izsó István* okl. bányamérnök, *Katkó Károly* okl. kohómérnök, *Benke László* okl. bányamérnök, *Molnár István* okl. kohómérnök, *dr. Mezei József* okl. kohómérnök.

A személyekre szóló javaslatot a választmány egyhangúlag elfogadta **(V. 10/2004. sz. határozat)**

ad 7.

Dr. Gagy Pálffy András ismertette a szakosztályi küldöttgyűlések időpontját és helyét, valamint a találkozók helyszínének megközelítésével kapcsolatos információkat.

ad 8.

Dr. Gagy Pálffy András: Ebben az évben van *dr. Verő József* professzor, egyesületünk tiszteleti tagja születésének 100. évfordulója. Verő professzor mellsobrát a Miskolci Egyetemről ellopták. A vaskohászati szakosztály és a BKL Kohászat szerkesztősége azzal a kérelemmel fordul az egyesület egyéni és jogi tagjaihoz, hogy adományaikkal segítsenek a szobrot helyreállítani. A szobor helyreállítása 1 millió forintba kerül. A BKL Kohászat szerkesztőségének tagjai erre a célra felajánlottak előző évi honoráriumukat.

Az OMBKE a felajánlott adományokat a KHB Budapest 10201006-50020474 sz. számlán fogadja.

Hajnal János: A 92. küldöttgyűlés elhatározta, hogy minden küldöttgyűlés előtt az egyesület megkoszorúzza a Fiumei úti Sírkertben Sóltz Vilmos síremlékét. Erre ebben az évben május 11-én 15 órakor kerül sor.

Az ülés végén dr. Tolnay Lajos megköszönte a választmány tagjainak a ciklusban végzett munkáját, és az ülést bezárta.

Összeállítva az ülés jegyzőkönyve alapján

Kedves Tagtársak!

Az vaskohászati szakosztály budapesti helyi szervezete ebben az évben is kirándulást szervez a tagtársak és hozzátartozóik részére. Az Észak-Magyarországra tervezett kirándulás időpontja várhatóan szeptember 24., péntek. A részleteket a következő lapszámunk fogja tartalmazni.

Dr. Csirikusz József *elnök* – dr. Réger Mihály *titkár*

Fémkohászati szakosztály, 2004. május 6., Székesfehérvár

Az ALCOA Művelődési Központban zajlott le az OMBKE fémkohászati szakosztályának tisztújító küldöttgyűlése. *Csurgó Lajosnak*, a helyi szervezet elnökének köszöntője után *Petrusz Béla* szakosztályelnök megnyitójában röviden kitért a gyűlés jelentőségére és megköszönte a vezetőség eddigi munkáját. A házigazda ALCOA-Köfém képviselőjében *Rankasz Dezső*, a társaság humánpolitikai igazgatója „Az Alcoa Magyarországon” c. előadásában mutatta be a cég magyarországi sikertörténetét, és fejlődésének perspektíváit. Ezt követően *Hajnal János* szakosztálytitkár tartotta meg cikluszáró beszámolóját:

„A szakosztály létszáma a ciklusnyitáskor 460-470 fő volt. A 2004. januári létszám 414 fő. A létszámváltozás elsődleges oka a Csepeli Fémműnél, a Metalloglobusnál, a KÖBAL-nál és az Inotai Alumíniumnál történt leépítés. Ezt némileg kompenzálta az önmagában jelentős ajkai taglétszám-növekedés, illetve a tatabányai helyi szervezet 2001. évi ismételt megalakulása.

A szervezeti változásokat illetően a Metalloglobus helyi szervezete 2003-ban beolvadt a csepeli helyi szervezetbe, míg 2004. elején a volt KÖBAL helyi szervezet bázisán új, budapesti helyi szervezet alakult, amely a korábbi fővárosi egyéni tagokat tömöríti. A tagság átlagéletkora tovább növekedett. Tiszteleti tagjaink száma 6 fő.

A szakosztály történetében ez volt az első ciklus, amikor programjaink a kiadott rendezvénynaptár szerint követhetővé váltak. Szakosztályi szinten az egyik legjelentősebb rendezvényünk a már több mint 10 éves múltú visszatekintő március 15-ei ünnephez kapcsolódó szakosztályi ünnepi vezetőségi ülés és bankett. 2001-ben ez alkalommal avattuk fel a szakosztályi zászlót, melyet *Temesszent-andrási Péter* okl. kohász-üzemmérnök, újpesti plébános szentelt fel.

A másik évente megrendezésre kerülő rendezvénysorozatunk a 2000-ban indított, a Miskolci Egyetemen zajló hagyományápoló fémkohászati szakmai nap. A konferenciát minden alkalommal állófogadás és szakestély követte.

Ki kell még emelni az ugyancsak hagyományosan, minden év májusában sorra kerülő magyaróvári tudományos üléseket, a kecskeméti helyi szervezet erdélyi kirándulásait, továbbá a székesfehérváriak rendszeres havi előadássorozatát. Ugyancsak évi rendszeres programunk az almásfüzítői tagjaink Mikoviny Sámuel tiszteletére szervezett „Által ér” vízitúrája. A ciklus kiemelkedő rendezvénye volt: 2002-ben az „50 éves az Inotai Alumíniumkohó” és 2003-ban a „60 éves az Ajkai Timföldgyár” c. szakmai napok és az azt követő szakestélyek. Több programot rendeztünk a székesfehérvári Alumíniumipari Múzeumban. Nagyon sikeres volt felfedezettünk, *Berkei Csaba* fotóművész „Fém, por, fény” c. fotókiállítása. Az Alumíniumipari Múzeum 30 éves jubileumát szakmai nappal ünnepeltük meg.

Összességében elmondható, hogy a szakosztályi munka Budapestről a vidéki helyi szervezetekhez tevődött át. 2002 végén a szakosztály gyászszakestély keretében búcsúzott *Egerszegi János* volt székesfehérvári elnöktől, tiszteleti tagunktól. Az alig újjáalakult tatabányai helyi szervezetet pedig *Kossela Béla* és *Hernádi László* halálával súlyos veszteség érte.

A szakosztályvezetés 2003-ban a közgyűlés elé terjesztette azon javaslatát, amely *Sóltz Vilmos* Fiumei úti temetőben lévő sírjának közgyűlések előtti megkoszorúzását kezdeményezte. Ezt a feladatot 2003-ban és 2004-ben a szakosztály magára is vállalta.”

A szakosztály gazdálkodásával kapcsolatban a beszámolót *Balázs László* titkárhelyettes folytatta: A szakosztályt mindvégig mértéktartó gazdálkodás jellemezte. A gazdasági átalakulások következtében elvesztett pártoló tagokat, mint a Csepeli Fémmű, Metalloglobus, Fegroup Invest, sikerült új pártoló társaságokkal pótolni, mint EBA Kft., Alfamet Kft., Glóbmétal Kft.

A titkári beszámolót – néhány hozzászólást követően – a tagság egyhangúlag elfogadta majd kitüntetések átadása következett. *Petrusz Béla* elnök 40 éves egyesületi tagságért *Sóltz Vilmos*-emlékérmet adott át *Berke Miklós* és *Rábaközi István* (Székesfehérvár), továbbá *Vajai*

László (Inota) tagtársaknak, illetve „OMBKE Munkáért” oklevéllel jutalmazta *Gáncs Péter* és *dr. Kóródi István* (Székesfehérvár), illetve *Kis Molnár Péter* és *Szalay Gábor* (Kecskemét) tagtársakat.

A kitüntetések átadása után *Petrusz Béla* a régi vezetőség nevében leköszönt. Megköszönte a helyi szervezet és a tagok jó munkáját és az ülés vezetését átadta *Harrach Walter* korelnöknek.

Gál János, a jelölőbizottság korábban megbízott elnöke beszámolt a jelölés munkájáról, ismertette a bizottság javaslatát az új vezetőségre és a küldöttekre.

A szavazás időtartamára a levezető elnök szünetet rendelt el, és tagság a szavazás alatt a vendéglátók jóvoltából testi jólétével is törődhetett.

A gyűlés folytatásában *Gál János* és *Dánfy László*, a szavazatszámoló bizottság elnöke ismertette a szavazás eredményét:

Elnök: *Petrusz Béla*

Alelnökök: *Balázs Tamás*, *Puza Ferenc*

Titkár: *Hajnal János*

Titkárhelyettes: *Balázs László*

Vezetőségi tagok: *Balogh Zoltán*, *dr. Csák József*, *Gál János*, *dr. Hatala Pál*, *Jenet Gábor*, *id. Kaptay György*, *Pálovits Pál*, *Szabó Zsolt*, *Széll Pál*, *dr. Török Tamás*, *Komjáthy István*, *Kovács Csaba*, *dr. Éva András*.

Fémkohászati rovatvezetője: *Harrach W.*

Küldöttek: *Balogh Zoltán*, *Clement Lajos*, *Csathó Géza*, *Csömöz Ferenc*, *Csurgó Lajos*, *Dezső Imréné*, *Hajnal János*, *Harrach Walter*, *Horváth Csaba (Bp.)*, *Horváth Csaba (Szfvár.)*, *dr. Juhász Attila*, *Laár Tibor*, *dr. Leitner László*, *Mucs Béla*, *Petrusz Béla*, *Puza Ferenc*, *Sas István*, *Soltész István*, *Széll Pál*, *dr. Valló Ferenc*, *Várhelyi Rezső*.

Gál János, a jelölőbizottság elnöke választmányi tagként jelölte *Balázs Lászlót*, személyét a küldöttgyűlés egyhangúlag elfogadta.

Harrach Walter levezető elnök átadta a szót *Petrusz Bélának*, a szakosztály ismét megválasztott elnökének, aki megköszönte a bizalmat és röviden szólt az elkövetkezendő időszak faladatairól, majd az ülést berekesztette.

👤 (H.W. - H.J.)

Vaskohászati szakosztály, 2004. május 14., Miskolc

A Himnusz eléneklése után *dr. Szücs László*, a szakosztály elnöke megköszönte a Miskolci Egyetem képviselőjének, *dr. Tóth Lajos Attilának*, hogy az egyetem helyet biztosított a rendezvénynek, majd üdvözölte az OMBKE megjelent elnökét, *dr. Tolnay Lajost* és az elnökségben helyet foglaló *dr. Szőke Lászlót*, aki 60 éve tagja egyesületünknek.

A küldöttgyűléshez szólt *dr. Szőke László*, kiemelve azokat a legfőbb momentumokat, melyeknek részese volt, s melyek segítették az OMBKE és az egyetem együttműködését, a külföldi és a hazai szakemberek kapcsolatainak kialakulását.

Dr. Tolnay Lajos elismerését fejezte ki a szakosztály munkájáért és jelezte, hogy az üzemek leendő új tulajdonosait ő is igyekszik meggyőzni arról, hogy érdekük egyesületünk támogatása.

A kedves szavak megköszönése után a szakosztály elnöke szomorú kötelezettségének eleget téve felolvasta a legutóbbi küldöttgyűlés óta eltávoztak névsorát, majd megtartotta a beszámolóját a vaskohászati szakosztály 2001–2004. évi ciklusban végzett munkájáról.

„1. Tisztségviselők az előző ciklusban

A szakosztály előző tisztújítását 2000. október 6-án Budapesten, a MVAE székházban tartottuk. Az eltelt mintegy három és fél év során szakosztályunk tagja, *dr. Szabó József* alelnökként, *dr. Tardy Pál* exelnökként az OMBKE vezetésében és a választmányban tevékenykedett. *Dr. Verő Balázs* személyében mi adtuk a BKL Kohászat felelős szerkesztőjét is. A szakosztályt a választmányban *dr. Szücs László*, *Zámbó József*, *Liptay Péter*, *Solt László* és *dr. Takács István* képviselte.

2. Létszámadatok

Létszámunk a 2000. évi 716 főről 650 főre csökkent, ez az OMBKE egészében is tendencia. Az is igaz, hogy az ügyvezetés a tartósan tagdíjat nem fizetőket törölte a tagok sorából.

A 650 főből kerekén 350 fő a dunaujvárosi, 150 fő a budapesti helyi szervezet tagja, 150 fő az északi iparvidéken élő kolléga, kik közül kb. 100-an „alvó” helyi szervezetek tagjai. Tagságunk 2/3-a aktív dolgozó.

3. Szakcsoportjaink és tevékenységük

Öt szakcsoportunk közül kettő, a metallurgiai és a képlékenyalakító az abszolút vaskohász szakterületet műveli. Tisztségviselőik (*dr. Szabó Zoltán*, *dr. Horváth Ákos*, *dr. Farkas Péter*, *Réti Vilmos*) együttműködve a dunaujvárosi helyi szervezet titkárával, *dr. Ágh Józseffel* és a Miskolci Egyetem oktatóival, számos előadást szerveztek meg. Az előadások elsősorban Dunaujvárosban hangzottak el, de a képlékenyalakító, ill. nyersvas- és acélgyártó konferenciákon is szerepeltek tagjaink.

Külön terület az anyagvizsgáló és minőségbiztosítási szakcsoporté. *Dr. Zsámbók Dénes* és *Bocz András*, a szakcsoport tisztségviselői szakcsoport üléseket is tartottak és tartalmas konferenciák szervezésében is részt vettek.

Dr. Rempert Zoltán, *Filákovity Mária* a tisztségviselők és sok a lelkes, történetírással foglalkozó tag a történeti szakcsoportban.

Az energetikai és környezetvédelmi szakcsoportunk elnöke (*Solt László*) és titkára (*dr. Sándor Péter*) mozgatja a szakembereket. TÜKI szemináriumokon, külföldi konferenciákon előadásokkal szerepelnek.

4. Helyi szervezeteink tevékenysége

Szomorú, de Diósgyőrben és Ózdon a helyi szervezetek tevékenysége megszűnt.

Dicséretes, hogy a Drótygyárban az alig tucatnyi tagtársunk minden évben tartalmas szakestélyt tart és részt vesznek a bányászok szakestélyein is. Szoros kapcsolatot tartanak a Központi Kohászati Múzeummal. Tavaly december 3-án megrendezték a „Miskolci drótygyár története” kiállítást. Számos központi rendezvényen is résztvevők. Név szerint kell megemlítenünk *Pozbai Zoltán*, *Gorondi István*, *Szalmásné Devecseri Mária* és *Imolainé Váradiné Mária* tagtársaink 1996-tól tartó odaadó tevékenységét. Az új vezetőség tagjai: *Bottyán Zoltán* és *Baán István*, reméljük, folytatják ezt a munkát.

A nógrádi helyi szervezet 75 tagú, nagyjából bányászok, de itt tevékenykedik 18 kohász tagtársunk, kik közül *Liptay Péterre* és *Krajcsi Józsefre* mindig lehetett számítani. Jelenleg az elnök *Liptay Péter*, a titkár *Krajcsi József*.

Náluk rendszeresek a klubdelutánok, a szakestélyek és kirándulások, részt vesznek a központi rendezvényeinken is. Példáan rendezték meg 2000-ben a XIII. képlékenyalakító konferenciát és itt tartotta az OMBKE 2002. április 28-án a 91. küldöttgyűlést.

A budapesti helyi szervezet 1999. májusi megalakulása az elmúlt 5 év tapasztalata szerint sikerrel járt. *Dr. Csirikusz József*, *dr. Dutkó Lajos*, *Boross Péter*, *dr. Réger Mihály* tisztségviselők ügybuzgalmának és az OMBKE központ segítségének is köszönhetően 150 fő szervezetten kapcsolódhat az OMBKE-hez. A szervezetben nagy számban vannak nagy tapasztalatu nyugdíjasok, és hét tiszteleti tag is. Szakmai kirándulásokat tartanak évente (Ózd, Dunaujváros, Inota, Lőrinc), melyeket kulturális programokkal is összekapcsolnak. Rendszeres és sikeres a Luca-napi szakestélyük. Különböző cégek anyagi támogatásaikkal segítették tevékenységüket.

A dunaujvárosi helyi szervezet 350 fős tagságából 50 főiskolás, 250 a Dunafernek még aktív dolgozója. A szervezet ebben az évben ünnepli 50 éves fennállását. Tevékenységük az előző ciklusokban megszokott, aktív és szerteágazó volt.

- A egyesületi élet rendszeres szakmai eseményei a klubdelutánok, melyekből évente 10-et rendeznek, s ott esetenként 2-3 előadás hangzik el.
- Minden év májusában Somogyfajszon történet-színház-metallurgus konferenciát tartottak.
- 2002-ben sikerült megszervezni a IX. Anyag-, energia- és környezet-gazdálkodás a kohászatban konferenciát.
- Társzervezői a Dunaujvárosi Főiskolával az évente novemberben tartott „Magyar Tudomány Napja” rendezvénynek.
- 2002. december 4-én Dunaujvárosban tartották az első közös bányász-kohásznap ünnepséget.
- Gondozzák a somogyfajszói emlékhelyet, aktívan ápolják a Szent Borbálakultuszt.
- Több hazai és külföldi kirándulást szerveztek.

Végére hagytam a tisztségviselőik méltatását. *Dr. Ágh József* 18 éven keresztül nagyon eredményesen töltötte be

a titkári tisztséget, most a helyi szervezet alelnöke lett. *Sütő Zoltán* 28 éven keresztül volt Dunaújvárosban szervezőtitkár. Agilis szervezőmunkája bizonyosan hiányozni fog, de – mivel betöltötte 70. életévét – megszolgált már a pihenést. Az új titkár, *Hevesi Imre* és a szervezőtitkár, *Mihaldinecz László* tartalmas örökséggel láthat munkához.

5. BKL Kohászat helyzete

A ciklus utolsó 2 évében pénzhány miatt az évi 12 szám helyett csak 5-6 szám jelenhetett meg, ezek között is volt BKL közös szám.

A vaskohászati rovat cikkekkel való ellátása biztosított volt. A lapban az ellentétes vélemények ütköztetésére is volt lehetőség. A felelős szerkesztő egy évtizede *dr. Verő Balázs*, aki összeszokott szerkesztősséggel dolgozik. *Dr. Verő Balázst* tisztségében megerősíteni – úgy vélem – a szakosztály érdeke.

Tavaly őszől sok vita volt a költségek csökkentési lehetőségéről. Az OMBKE vezetősége és az ügyvezetés úgy látja, hogy költségtakarékosan minden lapot egy nyomdában készítve évi kb. 6 lapszámot tudunk megjelentetni a szűkös pénzügyi keretünkben.

6. A szakosztály gazdálkodásáról

Szakosztályunk gazdálkodása 2002 végéig kiegyensúlyozott volt, 2003-ban azonban 2 M Ft a hiányunk és 2004-re is hasonló veszteséggel lehetett csak tervezni.

Én itt – miközben megköszönöm jogi tagjaink támogatását – azt kérem, vegyék fontolóra a támogatás növelését akár megbízások formájában, vagy más módon is. Itt jegyzem meg, hogy nem véletlenül említettem a tisztségviselőket név szerint is. Látható ugyanis, hogy tagságunk személyes odaadása nélkül az egyesületi élet a megváltozott körülmények között aligha lesz fenntartható.

7. A jövő feladatai

A jövőt illetően szakcsoportjaink, helyi szervezeteink elkészítették a 2004. évi munkaterveiket. Ezek a tervek folytonosságot mutatnak a korábbiakkal.

Az új szakosztályvezetőségnek, úgy véljük, három területre kell nagy figyelmet fordítania:

- A Dunafer, mint meghatározó vaskohászati vállalat, leendő tulajdonosát meg kell győznie arról, hogy érdemes támaszkodnia a szakosztályra, vegye igénybe a kollektív szaktudását és támogatja anyagilag.

- A BKL Kohászat megjelentetésére, megfelelő színvonalának biztosítására folyamatosan törekedni kell, hiszen a tagság nagy része a szaklapon keresztül kapcsolódik az egyesülethez.

- A miskolci és ózdi tagtársakat segíteni kell, hogy területi szervezetek munkájába bekapcsolódjanak.

Végül megköszönöm mindazoknak a munkáját, akik az elmúlt ciklusban munkánkat segítették, köztük tisztségviselő társaimét is.”

A beszámolót követően az elnök kitüntetésekkel adta át a szakosztály tagjainak.

A tisztújítás idején *dr. Szabó Zoltán* elnökölt.

A megválasztottak:

Elnök: *dr. Szűcs László*

Alelnök: *Solt László*

Titkár: *Boros Péter*

Választmányi tagok:

Bocz András, dr. Takács István

A BKL Kohászat felelős szerkesztője:

dr. Verő Balázs.

A küldöttgyűlés résztvevői eredményes munkát végeztek, és zárásként elénekeltek a kohászimnuszot.

☞ **Dr. Takács István**

■ KÖSZÖNTÉS

75. születésnapját ünnepelte

Kovács László okl. kohómérnök, tiszteleti tag 1929. május 15-én született Sopronban.

A soproni egyetemen 1952-ben szerzett technológus kohómérnöki diplomát. Ezután Sopronban és Csepelen a közép- és felsőfokú öntőipari technikus-képzésben tevékenykedett. 1962-től a Vasipari Kutató Intézetben tudományos munkatárs, majd főmunkatárs 1990-ben történt nyugdíjra vonulásáig.

A kupolókemencék hőmérlege, optimális üzemeltetési feltételeinek kidolgozása, a vaskohászati öntvények öntéstechnológiája, a győri új acélöntöde olvasztástechnológiája, a vasolvadékok módosítása, az öntöttvasak minősítése, a temperöntvények hőkezelő kemencéi

voltak kutatási-fejlesztési témái közül a legjelentősebbek. Igazságügyi szakértői tevékenységet is folytatott, részt vett a szabványosítási munkában. Hazai és külföldi rendezvényeken, a Mérnök-továbbképző Intézetben számos előadást tartott. Hét könyv szerzője, illetve társszerzője, több mint 30 publikációja jelent meg.

Egyesületünknek 1950 óta tagja. Négy éven át az oktatási bizottságot vezette. 1974-től a BKL Öntöde másodszerkesztője, szerkesztője, majd felelős szerkesztője volt. 1992-től a BKL Kohászat szerkesztésében vesz részt.

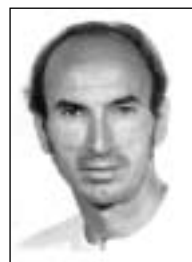
1982-től 1990-ig az évente megjelenő öntészeti zsebkönyvet szerkesztette, számos egyesületi kiadvány írásában és lektorálásában működött közre, konferenciák szervezésében is részt vállalt.

Szakmai és társadalmi munkájának elismeréseként több egyesületi és minisztériumi kitüntetésben, valamint MTESZ-díjban részesült. 1991 óta tiszteleti tag.

70. születésnapját ünnepelte

Hédai Lajos okl. kohómérnök a felvidéki Izsa községben született 1934. június 27-én. A 2. világháború után Nyíregyházára települtek át, ahol a helyi Kosuth Lajos Gimnáziumban érettségizett 1953-ban. Ezt követően a Nehézipari Műszaki Egyetem Kohómérnöki Karára vették fel, ahol 1958-ban vas- és fémkohómérnöki oklevelet szerzett.

Az egyetem elvégzése után két évet a Csepeli Vas- és Acélöntödében dolgozott mint gyakornok és díszpécses. 1960 januárjában a Lenin Kohászati Művek metallográfiai osztályára került anyagvizsgálónak. 1963–65 között a csepeli Kosuth Lajos Öntőipari Technikumban tanított, 1965-től 1969-ig a Csepeli Acélmű

kutatási osztályán dolgozott, ahol elsősorban a reveképződés problematikájával, valamint a földgáztüzelés SM-kemencéknél való alkalmazásával foglalkozott.

1969-ben a Tatabányai Szénbányák komplex kutatási főosztályára került, ahol elsősorban plazmatechnológiák kifejlesztésével, valamint a szénsalak mesterséges magmás közzétté való átalakításával foglalkozott. Az említett témákban létesült kísérleti üzemnek a felelős műszaki vezetője volt. 1978-ban a Vasipari Kutató Intézetbe került mint tudományos főmunkatárs. Itt plazmatechnológiák kutatásával, fejlesztésével foglalkozott. Jelentős eredményeket ért el a keményfém-hulladékok feldolgozása és hasznosítása területén. Eredményes munkájáért Kiváló Dolgozó kitüntetésben részesült. 1989-ben az Aluterv-FKI-hoz került, ahol a különleges tulajdonságú poranyagok plazmatermikus előállításával foglalkozott. 1992-ben a leépítések miatt előnyugdíjazták. Nyugdíjasként magánvállalkozó kutatómérőként folytat jelenleg is műszaki-szakmai tevékenységet, ennek keretében elsősorban az öntött struktúrájú gyorsacélokkal, valamint a veszélyes hulladékok feldolgozásával foglalkozik.

Kutatási-kísérleti munkája során több mint 100 publikációt jelentetett meg, amelyből kb. 10 idegen nyelven jelent meg, 14 szabadalom szerzője ill. társszerzője. Az OMBKE-nek 1978 óta tagja. 1986–92 között tagja volt a Nemzetközi Elektrotermiás Szövetség (UIE) plazmamunkabizottságának.

Megyei József okl. gépészmérnök 1933. szeptember 1-jén született Budapesten.

1951-ben a pest-erzsébeti Kossuth Lajos Gimnáziumban érettségizett. 1959-ben a csepeli Kohóipari Technikumban ipari technikus oklevelet, majd 1966-ban a Budapesti Műszaki Egyetemen gépészmérnöki oklevelet szerzett.

Első munkahelye a Csepel Vas- és Acélöntöde volt 1951-től, ahol 1990-ig, nyugdíjba vonulásáig dolgozott.

A vállalatnál művezető, főművezető, üzemmérnök, üzemvezető, üzemfenntar-

tási vezető, műszaki igazgató, termelési igazgató beosztásokat töltött be. Aktív részese volt az öntöde rekonstrukciójának. Az új gyártmányok, gyártási eljárások bevezetésében szintén aktív munkát végzett.

Különböző műszaki folyóiratokban publikált. Több előadást tartott műszaki és tudományos egyesületekben, konferenciákon. Számos országos és vállalati szintű anyag- és energiatakarékosági pályázaton nyert díjakat. Eredményes munkáját vállalati és országos kitüntetésekkel ismerték el.

Az OMBKE-nek 38 éve tagja.

Dr. Mihalik Árpád

okl. kohómérnök 1934-ben Nyíregyházán született. 1958-ban szerezte vas- és fémkohómérnöki oklevelét a NME Kohómérnöki Karán. Ugyanez év május 1-jétől dolgozott az egyetem Fémkohászati Tanszékén, egy évig gyakornokként, 1964-ig tanársegédként, majd adjunktusként 1994. évi nyugdíjba vonulásáig. 1977-ben avatták doktorrá.

Az oktatásban fő tématerülete az elméleti kohászattan volt, amellyel kapcsolatos jegyzetek, könyvrészletek írásában is részt vett. Társszerzője a több kiadásban is megjelent, *Horváth Zoltánnal* és *Sziklavári Károllyal* írt nívódíjas Elméleti kohászattan c. tankönyvnek, valamint Sziklavári Károllyal írt, több évtizedes tapasztalatot összefoglaló Kémiai metallurgia példatárnak.

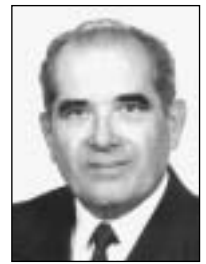
Folyamatosan részt vett a tanszéken folyó kutató- és egyéb munkákban.

Utolsó aktív éveiben oktatta a könnyűfém-metallurgia c. tárgyat és egy új – fém- és fémtartalmú hulladékok újrafeldolgozása – tantárgy anyagát állította össze és írt belőle egyetemi jegyzetet. E tárgyat nyugdíjazása után is még több évig előadta a környezetvédő ágazatos kohómérnök-hallgatóknak.

Összességében 10 tankönyv, ill. egyetemi jegyzet, 14 oktatási segédlet, 30 szakcikk, 15 szakmai előadás szerzője, ill. társszerzője. Szerzőtársa a Műszaki Értelmező Szótár sorozat többnyelvű Fémkohászat (1992) kötetének, valamint az EU Leonardo da Vinci programja támogatásával készült és az interneten hozzáf-

érhető többnyelvű Kohászati értelmező szakszótárnak (2002).

Dr. Mikó József okl. kohómérnök, a műszaki tudomány kandidátusa 1934. július 9-én született Sajóbábonyban.

A miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen 1959-ben vas- és fémkohász szakos kohómérnöki oklevelet szerzett. Az egyetem elvégzése után a Szervetlen és Elemző Kémia Tanszéken gyakornokként dolgozott, 1960 februárjától megbízást kapott a Kohómérnöki Kar dékáni hivatala hivatalvezetői teendőinek ellátására.

1960. december 1-től a Hőtechnikai Kutatóállomás (1963-tól KGM Tüzeléstechnikai Kutatóintézet) metallurgiai osztályán mint tudományos munkatárs dolgozott. Témavezetőként olyan jelentős ipari kutatási munkákban vett részt, mint pl. olajbefűvés a nagyolvasztóba, földgáz-oxigén égők alkalmazása acélgyártó kemencékben, önkaburációs földgáztüzelési kísérletek.

1970-től a Tüzeléstani Tanszéken tudományos munkatárs, 1977-től tudományos főmunkatárs, 1990-től egyetemi docens, 1991 és 1999 között a tanszék vezetője volt. 2000-től 2004. június 30-ig részfoglalkozású docens.

Oktatói tevékenysége a metallurgiai és szilikátipari kemencék működési, hőtani, szerkezeti és tervezési kérdéseit, a tüzzállóanyag-ismereteket, valamint az energiaraționalizálás és környezetkímélő energiafelhasználás témaköreit ölelte fel. A Tüzeléstani Tanszék 1991-ben irányításával és aktív közreműködésével készítette el a Kohómérnöki Karon bevezetett energiagazdálkodás, kemencék szakirány képzési programját és tantárgyainak tematikáját. Ennek a szakiránynak a gondozását és irányítását 1999. június 30-ig látta el.

Jelentős szerepet vállalt a posztgraduális képzésben is. Szervezője és résztvevője volt az 1977-ben indított ipari kemencék szakmérnöki szak alapításának és tanterve kidolgozásának. 1970 és 1988 között a Kohómérnöki Karon a környezetvédelmi, a Gépészmérnöki Karon az üvegipari, majd a kerámiaipari szakmérnöki szakon oktatott speciális tüze-

léstechnikai és kemenceismereti tantárgyakat. A Tüzeléstani Tanszék által szervezett mérnöktovábbképző tanfolyamokon rendszeresen tartott előadásokat „Az oktatás és a gazdaság kapcsolatainak erősítése” c. PHARE program témavezetőjeként üzemi szakemberek számára önállóan szervezett továbbképző tanfolyamokat.

Tanszéki tudományos kutatói tevékenységének első időszakában munkájának fő területe az SM-kemencékben való oxigénfelhasználás volt. Az acélgyártó kemencéknél szerzett kutatási tapasztalatait később az üvegyipari kemencék tüzelésének oxigénes intenzifikálása területén és regenerátorainak elhasználódását befolyásoló tényezők vizsgálatában is kamatoztatta. 1975-től a váci Híradástechnikai Anyagok Gyárában elkészítette a cink- és forrasztóolvasztó kemencék tüzelési és füstgáz-elvezetési berendezéseinek korszerűsítési terveit. 1989-től főképpen a nagy hőmérsékletű berendezéseknél a takarékos energiafelhasználásra, a környezetszennyezés csökkentésére és a tűzállóanyag-felhasználás alkalmazástechnikai kérdéseire, valamint a biomasszák energetikai hasznosítására irányuló kutatások kerültek tudományos munkájában előtérbe. Jelenleg is részt vesz a tanszéken folyó OTKA és ipari megbízásos kutatómunkában.

Szakmai tevékenységét 90 szakcikk, két műszaki könyv fejezet rész, és hat egyetemi jegyzet és mintegy 50 kutatási zárójelentés és nagyszámú írásos szakvélemény fémjelzi. Két nemzetközi konferencia szervezője, számos nemzetközi konferencia tisztségviselője és szereplője volt.

Az OMBKE-nek már egyetemi hallgató korában tagja lett, aktív egyesületi tevékenysége az újbóli egyetemi munkaviszonyával 1975 óta nyert új tartalmat.

Több témakört felölelő, eredményes oktató, nevelő és tudományos munkájának elismeréseként 1979-ben a kohó- és gépipari miniszter Kiváló Munkáért kitüntetésben, 1986-ban a művelődési miniszter „Címzetes egyetemi docens” címben, 1999-ben a Miskolci Egyetem Tanácsa „Signum Aureum Universitas Miskolciensis” kitüntetésben részesítette.

Szij Zoltán okl. kohómérnök, okl. gazdasági mérnök 1934. június 15-én született Györszemerén. Céltudatosan készült a kohómérnöki pályára. 1953-tól már tagja az OMBKE-nek,

1966-ban szerzett kohómérnöki oklevelet, majd 1976-ban gazdasági mérnöki oklevelet a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemen.

Szakmai pályáját Győrben az MVG-ben kezdte. Három évig tanított a Dunaújvárosi Főiskolán öntészetet, részt vett az 1985-ben újraindult öntőtechnikus képzésben a győri Jedlik Ányos Szakközépiskolában. 1993-tól városigazgató Győrben, innen ment nyugdíjba 1995 márciusában.

Az aktív egyesületi munkát 1969-ben egy választmányi ülés megszervezésével Győrben kezdte. A helyi csoport titkára 1969-től 10 éven át. Ez idő alatt a 750 éves városi jubileum alkalmából megrendezett VI. magyar öntőnapokkal (1972) kezdődően titkársága alatt 10 rangos konferencia helyszíne lett a város. (Járműipari öntvénygyártási ankétok, Számítógép öntödei alkalmazása, Színképlelemzési vándorgyűlés.)

Tagja ez idő alatt a MTESZ megyei elnökségének. 1976-tól tagja a Veszprémi Akadémiai Bizottságnak, 1980-tól itt a metallurgiai munkabizottság elnöke és az öntödei szakosztály titkára.

Utolsó egyesületi munkája 1996 szeptemberében a Rába MVG 100 éves, Győr MJV 725 éves jubileuma alkalmából a 14. magyar öntőnapok és a 84. küldöttgyűlés győri megszervezése.

Munkáját több kitüntetéssel ismerte el az egyesület.

Tokár István okl. kohómérnök 1934. február 13-án született Sárospatakon. Középfelsőfokú tanulmányait Miskolcon a kohóipari technikumban végezte, ahol érettségi előtt szovjet ösztöndíjra ajánlották, így Kijevben a Politechnikai Intézet Kohász Karán végzett 1958-ban.

Szakmai tevékenységét a Kőbányai Vas- és Acélöntödében kezdte, ahol gya-

kornok, üzemmérnök, majd acélöntödei technológus lett.

1961. június 1-jével áthelyezték az akkor alakuló Gépipari Technológia Intézetbe. Itt a kezdeti időkben főleg iparpolitikai döntések előkészítésével foglalkozott a KGM részére. 1963-ban megkezdte az öntéstechnológiai kutatás-fejlesztési bázis kialakítását. Kezdetben a viaszmintás precíziós öntés és keramikus formázás fejlesztésével kapcsolatos munkákban vett részt. Tevékenységük fokozatosan bővült, felölve az öntödei formázás segédanyagainak (formaleválasztó anyagok, fényeskarbon-képzők, fekcsek, vízüveges kötőanyagok és lazítók) mind szélesebb körét. Ebben az alkotói körben dolgozta ki a folyékony vas salakolására országosan használatos anyagokat is.

Szoros együttműködést alakított ki a József Attila Tudományegyetem Kolloidkémia Tanszékének oktatóival.

Miután kinevezték a KÖVAC főmérnökének, kutató-fejlesztő témáit a GTI-ben mellékfoglalkozásban irányította. Főmérnöki tevékenysége során az Öntödei Vállalat vezetésénél a KÖVAC érdekeit érvényesíteni nem tudta, ezért 1971. május 1-jével visszatért a GTI-be fejlesztői tevékenysége folytatására.

1992. március 1-jén nyugdíjba ment, megalapította a Castorg Kft-t, amelynek a mai napig ügyvezetője.

Szakmai tevékenysége során 41 publikációnak volt szerzője vagy társszerzője, mint ahogy társszerzője 19 magyar találmánynak is.

Írt egy technikai tankönyvet „Öntészet II. Acélöntészet és öntödei gyártás-tervezés” címmel, továbbá társszerzőként jegyzi az Öntészeti kézikönyv és az Öntészet c. műszaki értelmező szótár.

Jubiláló tagtársainknak szeretettel gratulálunk, további jó egészséget és még sok békés évet kívánunk!

Hagyományos ünnepi vezetőségi ülés

Több mint tíz éves a fémkohászok március 15-e tiszteletére és emlékére rendezett ünnepi vezetőségi ülése. A szűk szakosztályvezetésen kívül ilyenkor vendég az OMBKE elnöke, ügyvezetője, a BKL Kohászat főszerkesztője, a jogi- és pártoló tagvállalataink vezetői, az előző közgyűlés fémkohász kitüntetettjei, és természetesen tiszteleti tagjaink.

Az idei rendezvényre március 19-én került sor. Az ülés előzetes fakultatív programját az Öntödei Múzeumban tartottuk, az „Ipari táj” c. fotókiállítás, és a „Régi tüzek parazsa” c. vasalás történeti kiállítás megtekintésével.

Az ülés az egyesületi központban *Petrusz Béla* szakosztályelnöki köszöntőjével indult, majd titkári tájkoztató hangzott el a helyi szervezetek vezetőségválasztá-

si eredményeiről, és egyéb aktualitásokról. Ezt követte hagyományos történelmi előadónk *Puza Ferenc* ünnepi megemlékezése, ezúttal a 200 éve született Szentkirályi Zsigmondról és pályafutásáról.

Az ülés fénypontját két 80 éves, nagy pályát bejárt, de még ma is szuperaktív tiszteleti tagunk köszöntése jelentette. Előbb *Hatala Pál* emlékezett meg volt elnökünk *Várhelyi Rezső* mozgalmas életútjáról, sikereiről, majd *Hajnal János* méltatta *Harrach Walter* széleskörű szakmai és egyesületi tevékenységét, eredményeit. A méltatásokat követően *Petrusz Béla* emléklapok és névre szóló Szent Borbála-kisplasztikák átadásával köszöntötte az ünnepeket. A gratulációk után élmény volt hallgatni *Várhelyi Rezső* és *Harrach Walter* szívporkázó anekdotáit. A hivatalos programot a hagyományos csülkősvacsora követte, és szokás szerint csak igen lassan ürült ki ismét a terem. (HJ)

Ügyvezetőségi megbeszélés

2004. április 22-én Székesfehérvárott, a MAL Rt. székházában tartotta megbeszélését a szakosztály ügyvezetősége. A megbeszélés célja a szakosztály vezetőségválasztó gyűlésének megszervezése és a az országos vezetőségválasztó küldöttgyűlés résztvevőire vonatkozó javaslat kialakítása volt. Sor került még néhány egyéb, a szakosztály életét érintő téma megbeszélésére is. A megbeszélésen ismételtén kitűnt, hogy az egyesület alapszabályának egyes pontjait túlhaladta az élet, és esedékes volna néhány módosítás végrehajtása. Probléma, hogy az alapszabály-módosítás a törvényi előírások miatt meglehetősen hosszadalmas ügy, és a választmány még nem alakított ki egységes véleményt a lehetséges megoldásról. (HW)

■ HELYI SZERVEZETEINK ÉLETÉBŐL

Vezetőségválasztás a budapesti öntőknél

Az OMBKE öntészeti szakosztály budapesti helyi szervezete 2004. február 3-án tartotta vezetőségválasztó ülését az OMM Öntödei Múzeumban.

Az első napirendi pontban *Csire István* beszámolt a budapesti helyi szervezet 2000–2004. évi munkájáról. A 2000. szeptember 21-i választás óta a vezetőség az elfogadott éves programok alapján tevékenykedett, a helyi szervezet rendszeresen megtartotta összejeveleket. A rendezvényekre gyakran meghívták más helyi szervezetek, szakcsoportok képviselőit előadások tartására, tevékenységük bemutatására. Nyaranta szakmai múzeum-, üzem- és műhelylátogatásokkal egybekötött, jó hangulatú kirándulásokat szerveztek. Több alkalommal külső előadókat hívtak meg az öntészethez kapcsolódó területek szakértői közül. Az évbúcsúztatókon megemlékeztek a kerek évfordulós szenior tagtársakról. A budapesti helyi szervezet kezdeményezte az OMBKE tagnyilvántartásának korszerűsítését és rendbetételét, valamint a szak-

lap és a meghívók postaköltségének csökkentését. Aktívan közreműködött a nagyrendezvények szervezésében, lebonyolításában. Kezdeményezte a Kohászati Lapokhoz kapcsolódó „krónikási” csapat létrehozását, és összefogta tevékenységüket. A budapesti helyi szervezet indítványozta a szakosztályi emlékérem alapítását. *Csire István* zárszavában a lemondó vezetőség nevében megköszönte a tagság aktív munkáját és sok sikert kívánt az új vezetőségnek.

Buzánszky Albin, dr. *Vörös Árpád* és dr. *Pilissy Lajos* méltatta a helyi szervezet vezetésének tevékenységét, a színes, érdekes programokat és a tagság példamutató aktivitását az egyesület életében. Dr. *Lengyelné Kiss Katalin* megköszönte a tagság múzeumi rendezvényekhez nyújtott anyagi és erkölcsi támogatását, valamint hogy a budapesti helyi szervezet „otthonává” választotta az Öntödei Múzeumot. Dr. *Sohajda József*, az öntészeti szakosztály elnöke példamutatónak ítélte a budapesti helyi szervezet munkáját, és az öntészeti szakosztály vezetése nevében külön köszönetet mondott a tagságnak és a vezetőségnek. Az elért eredmé-

nyek közül kiemelte a „vegyes vidék” tagjainak zökkenőmentes átvételét, az öntésztörténeti, mintakészítő szakcsoportokkal tartott közös rendezvényeket. A jövőre nézve javasolta a működő öntődék és a fiatalok erőteljesebb bevonását az egyesületi életbe.

Második napirendi pontként került sor a 2004. évi tisztújításra. A 29 érvényes szavazatból 28 teljes mértékben támogatta a helyi szervezet vezetőségébe jelölteket, így az öntészeti szakosztály budapesti helyi szervezet elnökének dr. *Ládai Balázst*, titkárnak *Kövágó Zoltánt*, titkár-helyettesének *Bicskei Gabriellát* választotta. Megszavazták továbbá azt a 12 küldöttet, akik a küldöttgyűlésen képviselik a helyi szervezetet az elnök és a titkár mellett: *Bicskei Gabriella*, *Buzánszky Albin*, *Csire István*, *Galambos Sándor*, *Huszics György*, dr. *Kovács Dezső*, dr. *Lengyel Károly*, *Szilágyi Imre*, *Tarján Béla*, id. *Virág Ferenc*, *Vitányi Pál*, dr. *Vörösné dr. Faragó Elza*.

Dr. *Ládai Balázs* megköszönte a megtisztelő és lekötöző bizalmat. Elmondta, hogy az új vezetés szeretne olyan magas színvonalú munkát végezni, mint azt

az előző tette. Külön köszönte Csire elnök úrnak, hogy tevékenységében sikerült megvalósítania a szolgálat és a határozottság egyensúlyát. Vezetése alatt baráti légkört teremtett, így a rendezvényeken egyre kellemesebb hangulat alakult

Vezetőségválasztás Mosonmagyaróváron

Az OMBKE mosonmagyaróvári helyi szervezete 2004. február 26-án a MOFÉM Rt. kultúrházában tartotta vezetőségválasztó taggyűlését. A megjelenteket *Csutak István*, a helyi szervezet titkára köszöntötte, majd *Szombatfalvy Rudolf* rövid tájékoztatót adott a Budapesten megtartott választmányi ülés határozatairól. Ezt követően *Csutak István* ismertette a jelölőbizottság összetételét és a vezetőségválasztó taggyűlés lebonyolítását.

A jelölőbizottság elnöke, *Laki József* (MOFÉM Rt.) személy szerint bemutatva a jelölteket, és ismertette a küldöttek névsorát is. Ezek elhangzása után megkezdődött a titkos szavazás. A szavazatszámlláló bizottság elnöke ismertette a szavazás végeredményét:

Elnök: *Ferencz István*

Öntész titkár: *Tóth Károly*

Fémkohász titkár: *Csutak István*

Szervezőtitkár: *Tamás Tivadar*.

A küldöttek megválasztása után *Ferencz István* elnök megköszönte a vezetőségnek és a tagságnak az elmúlt ciklusban kifejtett aktív munkáját. Külön is megköszönte *Tamás Tivadar* szervezőtitkár sokrétű, áldozatos munkáját. A jövőt illetően pedig számít az újonnan megválasztott vezetőség, valamint az egész tagság közös, aktív munkájára.

Befejezésül elhangzott a 2004-re összeállított programtervezet: koszorúzás a városi önkormányzattal a március 15-i ünnepségen a Gábor Áron-ágyúnál; a IV. bányász-kohász-erdész találkozó Miskolcon; a XI. tudományos szakmai nap Szigetközben, júniusban; erdélyi tanulmányút augusztusban; a Szalamber-ünnepség szeptemberben; évzáró rendezvény novemberben.

Szombatfalvy Rudolf gratulált a taggyűlés sikeres lebonyolításához, jó folytatást és sikereket kívánt vezetőknél és tagoknak egyaránt. Úgy legyen!

👤 **Dr. László László**

ki. Az új vezetőség elsődleges feladata a hagyományoknak megfelelő szakmaiság erősítése. Az egyesületi élet a szakemberek közös vitafóruma lehet. Megköszönte a múzeumnak az egyesületi központ pótlását, és a további együttműködés köl-

Tisztújítás az inotai helyi szervezetnél

A fémkohászati szakosztály inotai helyi szervezete 2004. március 4-én tisztújító ülésén új vezetőséget választott:

Elnök: *Csathó Géza*

Alelnök: *Gál János*

Titkár: *dr. Juhász Attila*

Titkárh.: *Császai Tamás Elek*

Tagok: *Dezső Imréné, Huszics Zoltán, Jánosi Miklós, Kalmár János, Károly János, Németh Szilárd, Szűcs Zoltán, Rajnai Kálmánné*

A leköszönő elnök, *Gál János* összefoglalta a 2001–2003 folyamán tartott inotai rendezvények, szakmai napok programjait. 2003 végén Inotán az OMBKE-tagok létszáma 80 fő, az aktív tagok száma 65 fő.

Az új elnök, *Csathó Géza* vezérigazgató-helyettes vázolta a vezetőség célkitűzéseit az egyesületi élet élénkítésére:

- a helyi szervezet és a tagok aktivitásának növelése,
- a szakmai munka erősítése,
- az iparági szervezetekkel az együttműködés javítása.

Konkrét programok:

- 2004 áprilisában szakmai nap Inotán,
- 2004 októberében a helyi szervezet 50 éves jubileumi ünnepe,
- részvétel az OMBKE rendezvényein.

👤 **J. M.**

Szakmai nap és szakestély az ajkai helyi szervezetnél

Jól sikerült szakmai napot és a hagyományokat ápoló szakestélyt rendeztek az ajkaiak. *Dr. Valló Ferenc* üdvözlő szavai után *Petrusz Béla* a szakosztály elnöke köszönte meg az ajkai helyi szervezet vezetőségének és tagjainak a lezárt ciklus alatt végzett jó munkáját és további sikereket kívánt nekik.

A szakmai nap fő témái az „égéskészített alumínium-hidroxidok” és a „mikrotimföldek” voltak. Előadást tartottak

csönös előnyeiről biztosította a megjelenteket. Véleménye szerint új színfoltként került a vezetésbe *Bicskei Gabriella*, míg *Kövágó Zoltán* újraválasztása a folytonosságot képviseli.

👤 **Kövágó Zoltán – Bicskei Gabriella**

dr. Sillinger Nándor, dr. Marosi György, Magyar János, dr. Török Tamás, Balogh Zoltán, Diczig József.

Az előadásokat követő bőséges „uzsonna” után kezdődött a hagyományos szakestély. Ennek megnevezése – „innovatív és bauxithányos szakestély, elmaradási tünetekkel” – figyelmeztetett az iparág egyik fő problémájára, a magyar timföldipar bauxithányára. A jó hangulatú szakestélyen *dr. Tolnay Lajos* mondta el a komoly poharat. A rendezők ismét jól sikerült szakmai napot és szakestélyt jegyezhettek be a helyi szervezet annaleszeibe. 👤 **(H. W.)**

Szakmai nap Inotán

2004. április 30-án a helyi szervezet rendezvényén a hallgatóság öt előadásban kapott tájékoztatást az alumínium ágazat továbbélését szolgáló stratégiai tervekről. A helyi szervezet elnökének megnyitóját *Petrusz Béla* köszöntötte a rendezvény résztvevőit. Elmondta, az inotai elektrolízis üzemeltetésének minimum öt éves meghosszabbításához szükséges a rekonstrukció folytatása, amit hátráltathat a kohófém-önköltség, a tömbár, az energiaár és a forint-árfolyam összefüggéseinek alakulása. Az inotai félgyártmány-gyártás fejlesztésével a hozzáadott-érték növelése és ehhez a termékszerkezet módosítása a cél.

Jávai Gábor üzletág-igazgató „Az inotai elektrolízis helyzete és jövője” című előadásában vázolta az üzletág stratégiai tervének alapvető kérdéseit.

Huszics Zoltán környezetvédelmi főmérnök „Környezetvédelmi feladataink” című előadásában ismertette a folyó évi környezetvédelmi feladatokat.

Kalmár János, a szalag-üzeltág minőségügyi vezetője „A vékonyzalag-gyártás fejlesztési programja” című előadásában az alumínium ágazat stratégiai tervének szalaggyártás-fejlesztési fejezetéhez vázolta a célkitűzéseket és a feladatokat:

- új csarnoképület építése és a NASH hengerállvány telepítésével 500 mm szélességű, ötvöztelen és ötvözött vékonyzalagok gyártása,
 - védőgáz szalaghőkezelő kemence telepítése,
 - korszerű csomagológépek beszerzése,
 - a gyártási kultúra fejlesztése a dolgozók szakmai oktatásával,
 - célszerű megvizsgálni az alumínium alkatrészek tömeggyártásának lehetőségeit és feltételeit.
- Dezso Imréné* humánszolgáltatás-vezető „Humánpolitikai helyzetünk és jövőképünk Inotán” című előadásában körvonalazta a humánpolitikai döntések és intézkedések megalapozását. A humán

szempontú környezetelemzés országos szintű eredményeivel kényszerűen számolni kell, a társadalmi és a tulajdonviszonyok változásai és követelményei térképünkben is érvényesülnek.

Csathó Géza, a MAL Rt. alumínium ágazatának vezetője, vezérigazgató-helyettes, az Inotai helyi szervezet elnöke „A jövő termékszerkezete Inotán” című előadásában ismertette a MAL Rt. stratégiai terveihez kapcsolódó időszaki inotai feladatokat. Kiemelt szerepe van a termékszerkezet megfelelő alakításának, illetve a vállalkozásnál a hozzáadott-érték növelésének. A fázisérték tömegének fedezni kell a működési költségeket és a nyereséget. A termékek rangsorát a fede-

zeti hányad alapján lehet meghatározni, ami szerint: finomhuzal, ötvözött vezetékhuzal, vékonyzalag, tárcsa, durvahuzal lehet a sorrend.

A termékek fejlesztését befolyásoló tényezők: az elektrolízis léte, a termék életgörbéje, a termékek gyártásának gazdaságossága.

A termékszerkezetet a visszafejlesztendő termékek, a megszüntetendő termékek, a fejlesztendő és új termékek volumenének változtatásával lehet tervezni.

A MAL Rt.-nek és vállalkozásainak stratégiai célkitűzése továbbra is a termékek fedezeti tömegének növelése.

☞ **J. M.**

■ HÍREK RÖVIDEN

A vaskohászati szakosztály képlékenyalakító szakcsoporthjának ülése

Május 20-án a Dunaferr Rt. DWA Hideghengerművében tartotta meg ezévi első ülését a képlékenyalakító szakcsoport.

A Budapestről, Miskolcra érkező kollégák és a helybeli szakcsoporthtagok érdeklődéssel hallgatták a rekonstruált, gyakorlatilag új 1700-as dresszírozó állvány bontásának és építésének történetét.

A szakcsoporthülésen három előadás hangzott el: *Kopasz László* üzemvezető fényképes illusztrációval ismertette az átépítés menetét és az átépítés alatti termelés-szervezést. *Tóth Lajos* gyártmányfejlesztő az új dresszírozó berendezéssel elért síkfekvésjavulást, *Horváth Tamás* műszaki technológiai főmérnök pedig a felületminőség-javulást mutatta be. A szakcsoporthtagok megnézték az új dresszírozó sort üzemelés közben.

Egyöntetűen az volt a szakcsoporth véleménye, hogy az átépítés időszaki és szükséges volt. Az átépítés következtében létrejött és még fokozódó minőségjavulás alapvető feltétel volt a jelenlegi követelmények szerinti megfeleléshez. Az átépítés alatti termelés biztosítása is a hideghengermű dolgozóinak többletmunkájával volt biztosítható.

A szakcsoporth munkájának aktívabbá tétele érdekében kérem azon tagtársak jelentkezését, akik a szakcsoporth munkájában részt kívánnak venni.

☞ **Dr. Horváth Ákos**

A miskolci drótygyár története

Imolayné Váradi Mária könyvtáros és *Sélei István* múzeumigazgató A diósgyőri drótygyár története címmel időszaki kiállítást rendezett az OMM Központi Kohászati Múzeumában (Miskolc-Lillafüred). A kiállítás megnyitója 2003. december 3-án volt. A kiállítást *dr. Vámos Éva*, az Ország-

gos Műszaki Múzeum igazgatója nyitotta meg. az összegyűlteket *Sélei István* köszöntötte, majd a Diósgyőri Gimnázium diákja az egyik drótygyári nyugdíjas, *Orczy Sándor Fohász* című versét szavalta el. Ezután következett *Imolayné Váradi Mária* színvonalas gyártörténeti előadása.

☞ **Szalmásné Devecseri Mária**

Múzeumátadás Székesfehérvárott

2004. május 20-án ünnepélyesen adta át *dr. Bakonyi Árpád* (Hungamosz) a világ-

egyetlen alumíniummúzeumát, a Magyar Alumíniumipari Múzeumot *dr. Vámos Éva* főigazgatónak (Országos Műszaki Múzeum). *Kovács Istvánné* (Alumíniumipari Múzeum) röviden ismertette a múzeum történetét és eddigi munkáját, *dr. Vámos Éva* pedig örömeinek adott kifejezést a január elsején hivatalossá vált esemény ünnepélyes megkoronázáshoz.

Dr. Nagy László Gábor (Kulturális Örökség Minisztériuma) a múzeum 2004. évi fenntartásához megszavazott 20 millió forint költségvetési juttatásról szól. Ez elég lesz ahhoz, hogy a múzeumot tovább lehesen működtetni.

Az ünnepség végén a múzeum állófogadásán látta vendégül a meghívottakat, majd a nyitott kapu napja jegyében a résztvevők megtekintették a múzeum munkahelyiségeit és kiállítótermeit.

☞ **(H. W.)**

Konferencia a magyar bányászat és kohászat kihívásairól

2004 május 20-án az INDUSTRIA Nemzetközi Ipari Szakkiállítás keretében az OMBKE és a Hungexpo közösen rendezte meg a címben említett konferenciát.

A következő előadások hangzottak el: *dr. Tardy Pál*: Az acélipar alapanyagellátásának zavarai, *dr. Lengyel Károly*: A felnőttképzés feladatai a bányászatban és a kohászatban, *Varga Mihály*: Az uránbányászat utáni rekultivációs feladatok.

☞ **(H. W.)**

Fotókiállítás az Öntödei Múzeumban

Keresve sem található ideálisabb helyszín *Hajdú József* fotóihoz mint az egykori Ganz törzsgyár épületében működő Öntödei Múzeum. *Hajdú József* a dokumentálásnak eszközeül a fotózást választotta. A fényképein szereplő ipari épületek, gyárépületek sorsa a rendszerváltás idején megpecsételődött, hiszen ezek az épületek lebontásra ítéltettek, vagy a lepusztulás lassú folyamata vár rájuk. Az omladozó falú, málló vakolatú épületek építészeti szépsége, arányai, harmóniája bizonyítják, hogy funkciójuk mellett a kor építészei a látványra is törekedtek. A fotók vágóhídról, malomról, sörgyárról, kazánházról, víztornyorról, sertéshizlaldáról készültek.

Hajdú József 1990 és 1997 között készítette a fényképeket, melyekből *Ipari táj* címmel a Városháza Kiadó 1998-ban fotóalbumot jelentetett meg.

A fotókból 2004. február 24-én kiállítás nyílt az Öntödei Múzeumban, ahol összesen 16 db képet állítottunk ki, melyek nagy méretben láthatók, így a látogató jobban belemerülhet a képek idézte világba. A megnyitón a képek hatását fokozta *Mátray Péter* Bolyongás az elhagyott gyárban című hangeffektusokra épülő kompozíciója.

A hideget ellensúlyozandó, a jó hangulatról gondoskodó forralt bort a mintegy 90-100 megjelent vendég élvezettel kortyolgatta a kötetlen beszélgetés alatt.

☞ **Hajnalné S. E.**

Kiállítások Komáromban, a Monostori Erődben

A Komárom északi részén fekvő Monostori Erőd a hazai várépítés utolsó darabja. 1850 és 1871 között épült fel elsősorban azzal a céllal, hogy a „rebellis” magyarok ne tudják Komáromot védelmezni, és szükség esetén a dunai víziutat is ellenőrizni lehessen. Az erőd – bár katonai célokra használták az 1990-es évek elejéig – igazi háborús szerepet soha nem kapott.

A Monostori Erőd dunai bástyája adott helyet március 13-tól közel két hónapra az OMM Öntödei Múzeuma „Az öntöttvas dícsérete” kiállításának. A kiállítás jó része, mintegy 98 tárgy, elsősorban kályhák és használati eszközök (tintatartók, levélnehezékek, tálak stb.) vándorkiállításaként Szlovákiában ért el jelentős sikert, ahol 2 év alatt tízezernél többen látták a különböző városokban. Most még mintegy 40 tárggyal kibővítve, igen látványos bemutatót ad a művészi öntöttvas sokoldalú felhasználásáról.

A komáromi kiállítás gerincét a 20 öntöttvas kályha képezi. A különböző méretű és rendkívül sokféle díszítésű kályhák a vasúti „bakterháztól” a kastélyokig mindenütt előfordultak.

A kályhák mellett rácsok, mozsarak, vasalók, mérlegek képviselik a mindennapok használati eszközeit, de látható öntöttvas állványú petróleumlámpa, valamint asztalkák (szép, áttört díszítéssel) és egyéb szobai dísz tárgyak.

Külön csoportban és fényképekkel is illusztrálva láthatók az építészetben alkalmazott öntöttvas tárgyak: korlátelemegek, lépcsőházi korlátok részei, pavilon díszítő elemek.

Ismét külön – két oldalfülkében – láthatók a síremlékek az egyszerű feliratos emléktáblától, a Krisztus-copusokon és sírkerezeszteken át az obelisz alakú síremlékig, amelyek az adott kor (19. század második fele) temetkezési hagyományaira is utalnak.

Az igen szépen elrendezett kiállítás – amelyet *Lengyelne Kiss Katalin* és *Huszics György* alakított ki – megnyerte a látogatók tetszését. A március 13-i megnyitón a kiállítást *Kóczyánné dr. Szentpéteri Erzsébet*, a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériumának főosztályvezetője és *dr. habil. Vámos Éva*, az OMM főigazgatója

mutatta be a megjelenteknek. Felhívták a figyelmet arra, hogy az ilyen művészi öntvények készítése milyen precíz munkát (formakészítést) igényel, mivel az öntvény utólagosan már nem megmunkálható. A megnyitó elnökségében *Varga István* a Monostori Erőd Hadkultúra Központ Kht. ügyvezető igazgatója, valamint *Zatykó János*, Komárom város alpolgármestere foglalt még helyet.

A mintegy 300–400 látogató között csak kevesen voltak a szakma egykori, illetve mai művelői, de számos helyi látogató is részt vett a „hidegkályhás” ünnepségen. *Dr. László László* tagtársunk szerkesztőségünknek küldött beszámolójából kitűnt, hogy a mosonmagyaróvári helyi szervezet tagjai közül is többen részt vettek a megnyitón, *Ferencz István* elnök vezetésével. A látogatók örömmel fogadták, hogy végül egy-két pohár finom és forró krampampulival küzdhettek a megfázás ellen. A megnyitó ünnepség után a közönség jó másfél órát töltött el a vastárgyak megszemlélésével, majd átvonult az erőd egykori sütődéjébe.

Ez a sütőde ma a Sütőipari Múzeumnak ad helyet. A négy hatalmas teremben látható kiállítás bemutatja a kenyérszűrés régi és modernebb szerszámaina a szakajtóktól kezdve a keverőgépekig, és – megfelelően előosztva – az egyes korokra leginkább jellemző sütőipari termékeket.

E kiállítást a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma részéről ugyancsak Kóczyánné dr. Szentpéteri Erzsébet nyitotta meg, aki beszédében még Árpádházi Szent Erzsébetről, az ő kenyér-rózsa csodájáról is megemlékezett, utalva arra, hogy a kenyér élet, és az emberek életében milyen alapvető értéket képvisel. Komárom város alpolgármestere röviden ecsetelte azt, hogy a múzeum egy korábbi pékség helyén nyithatta meg állandó kiállítását, és köszönetet mondott a rendezők munkájáért. A múzeumot a Pékek Rendjének egyik tagja, a múzeum igazgatója, *Baltás Zsuzsa* mutatta be, illetve ő vezette végig a látogatót az igen izlésesen, szépen elrendezett kiállításon.

A két kiállítás megnyitása után *Varga István* mutatta be a Monostori Erődöt egy hosszabb gyalogtúra keretében. Ez az együttes, nagyszabású program a résztvevőkben szép élményt és nagyon kellemes, érdekes emlékeket hagyott.

☞ **K. O.**

PéNZ-, péNZ- és péNZhiány mindenütt

Három ünnepélyes egyesületi rendezvénynek örülhettünk 2004 májusában. Mindhárom rendezvényen akaratlanul is különös hangsúlyt kapott a pénz. A Mi Múzeumunk, a Magyar Alumíniumipari Múzeum baráti körének lapja kibővített szerkesztőségi ülésén *dr. Dézsi Lajos* főszerkesztő a lap jubileumi kiadványának jelentőségét méltatta, de ismertette a további fennállás bizonytalanságát is. Ebben az évben a Magyar Alumíniumipari Múzeumért Alapítvány anyagi forrásaira és az adományozók támogatására támaszkodva még kiadható lesz a lap. A távolabbi jövő kérdéses.

Május 20-án, Székesfehérváron a Magyar Alumíniumipari Múzeumnak az Országos Műszaki Múzeum által történt ünnepélyes átvételekor *Bakonyi Árpád* anyagi okokkal indokolta a Hungamosz kilépését a fenntartói státusból, *dr. Nagy Gábor László*, a NKÖM vezető főtanácsosa a múzeumra szánt 20 millió forintról elismerte, hogy ez nem túl sok, de nincs több a kasszában. Hasonló volt *dr. Vámos Éva*, az Országos Műszaki Múzeum főigazgatójának nyilatkozata is.

Az egyesület országos küldöttközgyűlésen *iff. dr. Kaptay György*, a Miskolci Egyetem dékánja egyes tanszékeknek a pénzhiány miatt szükségessé vált összevonásáról számolt be, és az egyetem rek-

tora, *dr. Bessenyei Lajos* hozzászólásában is kitért a pénzhiány okozta gondokra. (Sajnos hazánkban a kutatásra, oktatásra fordított pénz alig haladja meg a katonai kiadásokat. Előbbire a GDP 1,8 %-át, utóbbira 1,7 %-át szánja a költségvetés.)

Dr. Tolnay Lajos, az egyesület elnöke, aki kedélyesen a „szent tehénnek” nevezve a BKL-t, ugyancsak a lap anyagi hátterének gondjairól beszélt. A jelző vagy hasonlat találó volt. Indiában a szent tehéneket nagy tisztelet övezi, hiszen évszázados hagyomány és vallási előírások védik őket. Ettől eltekintve senki sem törődik velük. Szegény pártokat senki sem eteti, gondolja vagy váltja meg szenvedéseiktől, hiszen szentek. A csontig soványodott állatok bánatosan kószálnak a települések utcáin, némi hulladékot keresve, hogy legalább valamivel csillapíthassák éhségüket.

Valamennyi problémafelvetésnek volt egy nagy tanulsága is. Nem csak az említett esetekben, másutt is a vállalati és egyéni pénzbeli támogatásokat tekintik a túlélés kicsi, de a korábbi állami juttatások helyett várható megoldásnak. A gondoskodó állam támogatásához nem szabad nagy reményeket fűznünk, helyette egyre inkább meg kell szólítani a pártoló szándékú egyéneket és vállalato-

kat. A feladatok változnak, a lehetőségek csökkennek. Összébb kell húznunk a nadrágszíjat. Ezt a technológiát a magyar polgárok már sok éve gyakorolják. De keresni kell az új lehetőségeket is. Ez a műszaki lapok esetében többek között a hirdetőik toborzását is jelenti. A gondos kiadó nyilván megkeresi azokat a vállalatokat, vállalkozókat akik hajlandók hirdetni, és ezzel a megoldással segítenek a jelen adószabályok keretében áthidalni a nehézségeket.

A hirdetések gyűjtéséhez és felvállalásához azonban szükséges az is, hogy a hirdetőnek meg lehessen adni a lapok megjelenésének pontos időpontját. A jól gazdálkodó kiadó nyilván ezeket a szempontokat is tudja és követi. A „szent tehén” ápolói, a szerkesztők pedig mindent megtesznek, hogy a lap tartalma és színvonala megfeleljen az olvasók és hirdetőik jogos követelményeinek. És ekkor remélni lehet, hogy a közgyűlésen elismert kiváló gazdasági vezetés mellett a lapok is átvészelik a nehéz évet (évetket).

Néhány jól sikerült, szépen megszervezett egyesületi esemény mindegyikénél elhomályosította az örömet a pénzhiány okozta gond, de ezt meg kell szoknunk...

 Harrach Walter

Bálint Elemér

(1922–2004)

Közljük, hogy szeretett barátunk, Kogéptervezői munkatársunk, OMBKE tagunk 2004. január 15-én, 82 éves korában elhunyt.

1922. december 13-án született Hidashollóson. Tanulmányait felsőipari iskolában végezte. 1942-ben pályafutását a Magyar Siemens Műveknél kezdte, és 1946-ban tervezőként a NTK gyártervezési főosztályára került, amely önálló vállalattá alakult át, és KGMTI-Kogépterv néven működött tovább.

1960–72-ig a kohógéptervezői osztály vezetőjeként dolgozott. Ez idő alatt irányította az LKM durvahengermű rekonstrukciójának géptervezését. 1972-ben kinevezték a kohászati és darugéptervezői főosztály vezetőjévé, majd a Kohászati Gyár- és Berendezés Tervező Iroda vezetőjévé. Az akkor megvalósuló nagyberuházások: LKM, ÓKÜ, DV, Salgótarján, DIGÉP tervezését végezték, ez szükségessé tette az iroda szervezetének átalakítását és a generáltervezési szemlélet kialakítását.

Eredményes munkája elismeréseként Munka Érdemrend bronz és ezüst fokozata, valamint Kiváló Kohász kitüntetésben részesült.

Nyugdíjba vonulása után több éven keresztül aktívan dolgozott és segítette utódját is. Szoros kapcsolatot tartott az irodák, a társvállalatok, beruházók, felügyelő szervek vezetőivel és dolgozóival.

Részt vett az OMBKE helyi szervezet munkájában, vezetésében, a rendezvények altív tagja és szervezője volt. Jó barát, kolléga és megbízható munkatárs volt.

Baráti társasága is ebből a körből került ki, akikkel a kapcsolatot az utolsó percig tartotta.

A bányász és a kohász himnusz hangjai mellett temették el családjá, rokonai, ismerősei, munkatársai jelenlétében a Szent Gellért-plébánia urnatemetőjében 2004. február 2-án.

Fájó szívvel búcsúzunk tőled az utolsó üdvözléssel

Jó szerencsét!